

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu III Wydział Rodzinny i Nieletnich
w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Magdalena Wacowska

Protokolant Agnieszka Żyłka

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2013 roku we Wrocławiu

na rozprawie sprawy z powództwa **N. M., K. M. i G. M. reprezentowanych przez M. M. (1)**

przeciwko **M. M. (2)**

o alimenty

I. zasądza od pozwanego M. M. (2) alimenty na rzecz powódek N. M. urodzonej (...) we W., K. M. urodzonej (...) we W. i G. M. urodzonej (...) w S. w kwotach po 500 zł (pięćset złotych) miesięcznie na rzecz każdej z nich, łącznie 1500 zł (jeden tysiąc pięćset złotych) miesięcznie, począwszy od dnia 11 lipca 2012 roku, płatne z góry do 10-tego dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat do rąk M. M. (1) jako przedstawicielki ustawowej powódek;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała;

III. nakazuje pozwanemu uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu) kwotę 906 zł (dziewięćset sześć złotych) tytułem opłaty sądowej, od ponoszenia której powódki były zwolnione, w tym za klauzulę wykonalności;

IV. wyrokowi w pkt I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

M. M. (1) jako przedstawicielka ustawowa powódek N. M., K. M. oraz G. M. wniosła o zasądzenie od pozwanego M. M. (2) na rzecz powódek alimentów w kwotach po 1250 zł miesięcznie na rzecz powódek N. M. i K. M. oraz kwocie po 1000 zł miesięcznie na rzecz powódki G. M..

W uzasadnieniu podniosła, iż w dniu 14 listopada 2002 roku zawarła związek małżeński z pozwanym. W małżeństwie pozwanego i przedstawicielki ustawowej powódek nie układała się najlepiej. Pozwany często stawał się agresywny wobec matki powódek oraz samych dzieci. W domu dochodziło do częstych kłótni. W związku z drastyczną sytuacją w domu przedstawicielka ustawowa powódek wraz z dziećmi 11 czerwca 2012 roku zamieszkała z dziećmi we W.. Cały ciężar wychowania dzieci spadł na matkę. N. i K. uczęszczają do szkoły podstawowej i ich potrzeby w zakresie żywienia, odzieży, zakupu podręczników i innych pomocy szkolnych są znaczne. Ponadto lekcje angielskiego oraz korepetycje najstarszej N., ponieważ ma problemy z nauką. K. jest po operacji nerki, jest pod kontrolną nefrologów, co może wiązać się z dużymi kosztami leczenia. Pozwany prowadzi działalność gospodarczą i jego dochody są znaczne.

Na rozprawie w dniu 17 października 2012 roku przedstawicielka ustawowa powodów oświadczyła, iż wyraziłaby zgodę na alimenty w wysokości 1200 zł na troje dzieci.

Postanowieniem tymczasowym z dnia 14 marca 2013 roku zabezpieczono powództwo poprzez zobowiązanie pozwanego M. M. (2) dołożenia na rzecz każdej z powódek kwoty po 400 zł miesięcznie.

Na rozprawie w dniu 22 marca 2013 roku pozwany oświadczył, iż jest skłonny do zawarcia ugody w przedmiocie alimentów, na co przedstawicielka ustawowa powódek nie wyraziła zgody.

Na rozprawie w dniu 22 marca 2013 roku pozwany uznał żądanie pozwu do kwot po 400 zł miesięcznie na rzecz każdej z powódek.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany M. M. (2) jest ojcem powódek N. M. urodzonej (...) we W., K. M. urodzonej (...) we W. i G. M. urodzonej (...) w S.. Powódki K. M. i G. M. pochodzą ze związku małżeńskiego przedstawicieli ustawowej powódek i pozwanego (małżeństwo zawarte w dniu 14 listopada 2002 roku we W.), natomiast powódka N. M. została uznana przez pozwanego za jego dziecko. Między przedstawicielką ustawową powódek a pozwanym nie toczy się sprawa o rozwód ani o separację. N. jest uczennicą VI klasy szkoły podstawowej, jest zdrowym dzieckiem, K. jest uczennicą I klasy szkoły podstawowej, choruje na nerki, ich koszt utrzymania jest podobny. G. ma dwa lata. Pozostaje w domu pod opieką opiekunki, która kosztuje 600 zł miesięcznie. Przedstawicielka ustawowa powódek mieszka z córkami u swojej mamy, nie zna kosztów utrzymania mieszkania.

(Dowód: odpis skrócony aktu urodzenia powódki N. M., k. 5;

odpis skrócony aktu urodzenia powódki K. M., k. 5;

odpis skrócony aktu urodzenia powódki G. M., k. 5;

odpis skrócony aktu małżeństwa przedstawicielki ustawowej powódek i pozwanego, k. 5;

odpis zupełny aktu urodzenia powódki K. M., k. 11;

odpis zupełny aktu urodzenia powódki N. M., k. 12;

przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powódek M. M. (1), k. 67-68.)

Przedstawicielka ustawowa powódek M. M. (1) pracowała na podstawie umowy o dzieło w okresie od 1 do 15 grudnia 2012 roku i osiągnęła dochód w wysokości 342 zł. W okresie od 1 lutego 2013 roku do 31 marca 2013 roku pracowała na podstawie umowy o dzieło w sklepie odzieżowym za wynagrodzeniem 2748 zł, płatne w dwóch transzach.

(Dowód: umowa o dzieło z dnia 1 grudnia 2012 roku, k. 34;

umowa o dzieło z dnia 1 lutego 2013 roku, k. 62;

przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powódek M. M. (1), k. 67-68.)

Pozwany M. M. (2) prowadzi działalność gospodarczą – usługi blacharsko-dekarskie. W 2012 roku dochód (strata) pozwanego z tytułu prowadzonej działalności wyniósł – -5027,66 zł. W 2013 roku strata pozwanego wynosi za okres stycznia i lutego – 38052,99 zł. W związku z prowadzoną działalnością i na cele konsumpcyjne w związku z utrzymaniem rodziny zaciągnął m.in. pożyczki i kredyty: 20000 zł (umowa z dnia 20 maja 2008 roku), 10000 zł (umowa z dnia 20 maja 2008 roku), kredyt w rachunku bieżącym – 20000 zł (umowa z dnia 18 marca 2009 roku), kredyt na działalność gospodarczą – 60000 zł (umowa z dnia 18 marca 2009 roku), kredyt gotówkowy w wysokości 23704,08 zł (umowa z dnia 7 października 2009 roku). Sam spłaca wszystkie zobowiązania, które wynoszą około 4000 zł miesięcznie. Obecnie ma zaległości w spłatach kredytów, ZUS-ie. Do tej pory z uwagi na niskie dochody utrzymywał

się z oszczędności, które się skończyły. Pozwany widuje się z dziećmi dwa razy w tygodniu, kupuje im rzeczy, książki do szkoły.

(Dowód: umowa pożyczki z dnia 20 maja 2008 roku, k. 16;

umowa pożyczki z dnia 20 maja 2008 roku, k. 16;

umowa o kredyt w rachunku bieżącym z dnia 18 marca 2009 roku, k. 16;

umowa kredytu na działalność gospodarczą z dnia 18 marca 2009 roku, k. 16;

umowa kredytu gotówkowego z dnia 7 października 2009 roku, k. 16;

pismo z dnia 26 sierpnia 2011 roku, k. 16;

pismo z dnia 19 października 2011 roku, k. 16;

polecenie wypłaty z dnia 22 września 2011 roku, k. 16;

pismo z dnia 9 września 2011 roku, k. 16;

księga przychodów i rozchodów, k. 35-36;

PIT za 2012 rok, k. 48-51;

księga przychodów i rozchodów, k. 63-66;

przesłuchanie pozwanego M. M. (2), k. 68.)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w zakresie świadczeń alimentacyjnych zasługuje na częściowe uwzględnienie. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala, zdaniem Sądu na uwzględnienie powództwa w całości.

Zgodnie z przepisem art. 133 § 1 k.r.i o. rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych na rzecz dziecka, które nie jest w stanie utrzymywać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Niewątpliwie jest, że powódki mające niespełna czternaście, siedem i dwa lata nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Ponadto nie posiadają one żadnego majątku, który mógłby być wykorzystany na potrzeby ich utrzymania. Z uwagi na to cały koszt utrzymania powódek spoczywa na ich rodzicach. Zakres zobowiązań każdego z rodziców, na mocy przepisu art. 135 § 1 k.r.i o. zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Rozpatrując kwestię usprawiedliwionych potrzeb powódek Sąd uznał, że należą do nich środki pieniężne niezbędne do wyżywienia powódek, ich ubrania oraz zachowania czystości, lekarstw i zabawek, koszty szkolne w przypadku najstarszych powódek i koszt opieki w przypadku najmłodszej G. oraz odpowiednia część opłat na utrzymanie mieszkania, którą to kwotę obecnie reguluje matka przedstawicielki ustawowej powódek (przedstawicielka ustawowa nie dokłada się do tych kosztów, nawet nie zna jej wysokości). Biorąc pod uwagę koszty utrzymania dzieci w wieku powódki N. M. i K. M. (uwzględniając tu jej stan zdrowia) koszty te wynoszą nie mniej niż 600 zł - 700 zł miesięcznie, w przypadku najmłodszej G. ten koszt jest wyższy z uwagi na koszt opieki w wynosi około 800-900 zł miesięcznie.

Ustalając możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego do alimentacji pozwanego, Sąd oparł się na księdze przychodów i rozchodów oraz przesłuchaniu pozwanego M. M. (2), z których wynika, iż pozwany prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług blacharsko-dekarskich i ogólnobudowlanych i zarabia średnio 1000 zł netto miesięcznie, wyższe zarobki są w sezonie, generalnie działalność pozwanego wykazuje straty. Do tej pory pozwany utrzymywał się z oszczędności, pozwany spłaca zobowiązania kredytowe w wysokości około 4000 zł miesięcznie.

Po określeniu, we wskazany sposób kondycji finansowej pozwanego Sąd ustalił również, jakie dochody osiąga przedstawicielka ustawowa powódek M. M. (1), na której również ciąży obowiązek alimentacyjny wobec powódek. Informacje o jej sytuacji materialnej i możliwościach zarobkowych, Sąd ocenił w kontekście umów o dzieło oraz jej zeznań, z których wynika, że zarabia ona około 1200 zł netto miesięcznie. Przy tak ustalonych możliwościach zarobkowych i majątkowych M. M. (2) i M. M. (1), kierując się normą prawną wyrażoną w przepisie art. 135 § 1 k.r.i o., zgodnie z którym zakres świadczeń alimentacyjnych powinien być adekwatny do usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji, Sąd rozważył jakie obecnie są koszty utrzymania i wychowania powódek N., K. i G. M.. Przedstawicielka ustawowa powódek twierdziła, iż koszty te wynoszą na każdą z nich 1000 zł -1500 zł miesięcznie.

Wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego pozwalają, zdaniem Sądu przyjąć, że łączne koszty utrzymania powódek N. i K., wynoszą około 600 zł -700 zł, zaś w ich skład wchodzi wydatki niezbędne do zakupu żywienia, ubrania, leczenia, środków czystości, szkoły oraz utrzymania mieszkania, natomiast do kosztów utrzymania G. doliczyć należy koszt opiekunki, bez kosztów szkolnych, co pozwala stwierdzić, iż koszty jej utrzymania wynoszą około 800-900 zł miesięcznie. Przedstawicielka ustawowa mieszka razem z matką, z którą prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, rachunki płacone są przez matkę, przedstawicielka ustawowa nie zna nawet ich wysokości.

Osoba zobowiązana do alimentacji powinna w pełni wykorzystywać swoje siły, kwalifikacje i uzdolnienia w celu uzyskiwania niezbędnych dochodów na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych do alimentów. Zarówno ojciec jak i matka powinni dołożyć wszelkich starań i podjąć odpowiednie zatrudnienie, aby zapewnić odpowiedni poziom życia swoim dzieciom. Zobowiązany do alimentacji powinien uczynić zadość swojemu obowiązkowi, choćby wiązało się to z istotnym uszczerbkiem i powodowało obniżenie stopy życiowej.

Przedstawicielka ustawowa powoda dochodziła pozwem alimentów w kwotach po 1250 zł miesięcznie na rzecz N. i K. oraz po 1000 zł miesięcznie na rzecz G.. Kwoty te sąd uznał za wygórowane z uwagi na fakt, iż przedstawicielka ustawowa powódek nie wykazała dokładnych kwot wydatków na córki, mówiła o przyszłych kosztach, nie знаła kosztów utrzymania mieszkania, nie wykazała skąd bierze pieniądze na utrzymanie dzieci na takim poziomie o którym mówi, z uwagi więc na powyższe przedstawione przez nią żądanie Sąd uznał za wygórowane. Zasądzone alimenty w kwotach 500 zł miesięcznie zdaniem Sądu odpowiadają możliwościom pozwanego i przyczynią się do zaspokojenia większości bieżących potrzeb powódek. Przy ustalaniu wysokości alimentów należy wziąć pod uwagę także fakt, iż matka powódek ponosi też osobiste nakłady na wychowanie i utrzymanie małoletnich, w większości z własnej woli, gdyż utrudnia pozwanemu kontakty z najmłodszą córką, a pozwany spotyka się ze starszymi córkami dwa razy w tygodniu, chce też zabierać dzieci na weekendy. Sąd przyjął, iż pozwany ma możliwości zarobkowe, które pozwalają na zaspokajanie potrzeb powódek świadczeniami alimentacyjnymi w wysokości ustalonej przez Sąd i uznanej w znacznej części przez pozwanego.

Uznając powództwo za zasadne jedynie we wskazanej powyżej części Sąd oddalił je w pozostałym zakresie.

Uściślając obowiązek pozwanego wskazano termin, w którym mają być uiszczane miesięczne raty alimentacyjne, zaś orzeczenie o odsetkach znajduje oparcie w art. 481 § 1 k.c.

Orzeczenie o kosztach zostało oparte o przepis art. 98 k.p.c. i art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 1398, z późn. zm.).

Rygor natychmiastowej wykonalności został nadany orzeczeniu na mocy przepisu art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.